

Գլուխ 3

Մոլխես

Մ.թ.ա. 1706

Սովի ժամանակ Աբրահամի թոռ
Հակոբը իր տասներկու որդիներին,
նրանց ընտանիքներին և ծառաներին
տարավ Եգիպտոս, որ կարողանան
ապրել: Եգիպտոսում նրանք երկրի
ավազի չափ շատացան:

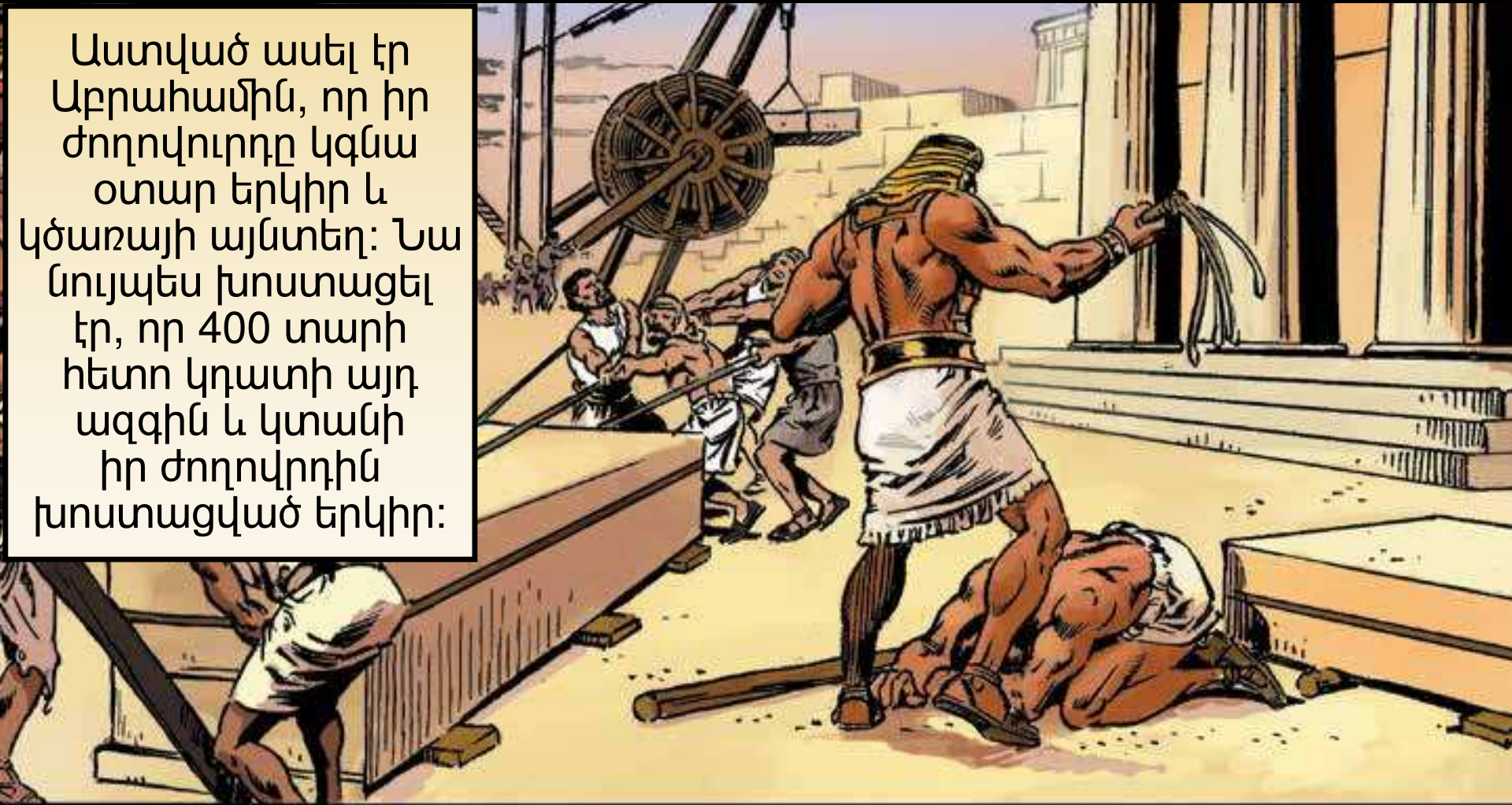

Շուտով Հակոբի որդիները, ում
անունը փոխվեց և դարձավ Իսրայել,
քանակապես գերազանցեցին
եգիպտացիներին:

Եգիպտոսի կառավարիչը՝ փարավոնը, Հակոբի որդիներին ստրուկներ դարձրեց և ստիպում էր ծանր աշխատանք կատարել: Նրանք աղյուսներ էին պատրաստում: 300 տարի անց նրանք մոռացան Աստծո խոստումների մասին, որ տրվել էին Աբրահամին և իրենց հայրերին:

Աստված ասել էր Աբրահամին, որ իր ժողովուրդը կգնա օտար երկիր և կծառայի այնտեղ: Նա նույապես խոստացել էր, որ 400 տարի հետո կդատի այդ ազգին և կտանի իր ժողովրդին խոստացված երկիր:

Ես ճիշտ եմ ասում: Փարավունը
վախենում է, որ մենք շատանում ենք:
Նա սպանում է բոլոր նորածիններին:
Եգիպտացիները թույլ են ու ալարկոտ:
Մեր տղամարդիկ շատ ուժեղ են ծանր
ֆիզիկական աշխատանքի պատճառով:
Նրանք վախենում են մեզանից:

Նրանք
չեն սպանի իմ
փոքրիկին, Աստված
կպահպանի նրան:

Ի՞նչ կարող է
Աստված անել
փարավունի
զորության դեմ:

Ո՛չ, ոչ իմ
փոքրիկը: Դուք
չեք կարող դա
անել:

Փարավոնը, վախենալով, որ
հրեաները շատանում են, որոշեց
սպանել բոլոր նորածին տղաներին:

Ծննդոց 46.5-7, Ելից 1.1-12, 22

Բայց, մայրի՛կ,
ի՞նչ պետք է ասեմ
զինվորներին և
հարևաններին, երբ
հարցնեն ուր է մեր
երեխան:

Դու
ճշմարտությունը
կպատմես նրանց:
Իր սեփական
մայրը գետն է գցել
երեխային, որ
զինվորները դա
չանեն:

Մոտավորապես մ.թ.ա. 1525

Մայրի՛կ,
վստա՞հ ես, որ
ջուրը չի ծածկի
սա:

Այն պատված
է խեժով: Այն
կլողա ջրի վրա:

Երբևէ
նորից կտեսնե՞նք
փոքր եղբորս:
Ա՛խ, այդ ստոր
եգիպտացիները:

Աստված
կպաշտպանի
նրան: Դու մոտ
կանգնիր և
հետևիր:

Փարավոնի աղջիկը եկավ
գետի մոտ, որ լողա:

Նայե՛ք, լացի ձայն է
գալիս այն զամբյուղից:

Հնարավոր է նա
Երրայեցիներից
մեկի որդին է :

Օ՛, ինչ
լաճա է:

Հնարավոր
է նա քաղցած
լինի:

Ես
կպահեի
նրան, եթե
կարողանայի
գտնել մեկին,
ով կկերակրեր
փոքրիկին:

Մի հրեա
երեխա կա, մի՞ գուցե
նա իմանա ինչ-որ
մեկին, ով կարող է
կերակրել:

Գնամ գտնեն
մեկին, ով կարող է
կերակրել երեխային:
Ես գիտեմ մի կնոջ, ում
երեխային գետն են գցել, և
նա կարող է կերակրել:

Ելից 2.3-9

Դու ուրիշ
տարբերակ
չունեիր: Դու
չէիր կարող նրան
հավիտյան թաքցնել:
Վաղ թե ուշ զինվորները
կգտնեին և կսպանեին
նրան: Դու ուղղակի
պետք է շարունակես
վստահել Աստծուն:

Այս ի՞նչ
արեցի ես:
Արդյո՞ք նորից
կտեսնեմ իմ
երեխային:
Արդյո՞ք Աստված
հոգ է տանում
նրա համար:

Մայրի՛կ,
մայրի՛կ:

Մայրի՛կ, փարավոնի աղջիկը եկավ
գետի մոտ և գտավ իմ փոքր եղբորը: Նա
ցանկանում է պահել և մեծացնել տղային և
փնտրում է կնոջ, ով կարող է կերակրել:
Հիմա նա այստեղ է գալիս:

Օրհնյա՛լ
է Աստված
հավիտյան:

Լսել
են դուք
կորցրել եք ձեր
երեխային: Շատ
են ցավում: Ես նրան
գետում են գտել և
քեզ կվճարեմ նրան
կերակրելու
համար:

Երբ
նա կրծքից
կտրվի, կգամ և նրան
պալատ կտանեն, որտեղ նա
կմեծանա որպես Եգիպտոսի
ապագա փարավոն:
Մենք նրան Մովսես
կկոչենք:

Մովսեսը մեծանում էր, և նա
սովորեցնում էր տղային իր
հայրերի ճշմարիտ Աստծո մասին:
Աստված հատուկ ծրագիր ուներ
այս փոքրիկ տղայի կյանքում:

Ցատկի՛ր
այստեղ, փոքրի՛կ
արքայազն: Մենք
գնում ենք պալատ:

Ինչքա՞ն
արագ նրանք
կարող են վազել:

Շնորհակալ եմ
Մովսեսին կերակրելու համար,
նա շատ առողջ տեսք ունի: Նա
կդառնա գորավոր և հարուստ
մարդ Եգիպտոսում:

I- Ելից 2.8-10.

Լինելով փարավոնի աղջկա որդեգրված զավակ՝
Մովսեսը մեծացավ և դարձավ կարևոր մարդ
Եգիպտոսում: Նա դարձավ հարուստ և շատ զորավոր
մարդ, բայց երբեք չմոռացավ իր ժառանգությունը:

Ասում են քեզ,
Մովսէ՛ս, մեր հայրերի՝
Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի
Աստված, ասել է Աբրահամին, որ
նրա սերունդը կշատացնի, և նրանք
գերիներ կլինեն օտար երկրում,
որ իրենցը չէ: Ահա՛ և մենք:

Այո՛,
և նույնպես
ասել էր,
որ մենք
կտանջվենք այդ
օտար երկրում
400 տարի:
Մենք այստեղ
ենք արդեն 359
տարի, մեզ
մնաց 41
տարի:

Դա անհավանական է թվում: Փարավունը երբեք իր ստրուկներ բաց չի թողնի և հատկապես չի թողնի դուրս գան հարստությունով: Բայց, միգուցե մի ելք կա: Ինչո՞ւ սպասել 41 տարի:

Նաև Աբրահամին ասել էր, որ կդատի այդ ազգին այն չարիքի համար, որ մեզ կանեն, և մենք այստեղից դուրս կգանք շատ հարստությունով և կգնանք այն երկիրը, որ Աստված մեր հայրերին խոստացավ:

Եբրայեցիները տառապում էին իրենց տերերի պատճառով: Նրանք ստիպված էին աշխատել ցեխոտ փոսերում և աղյուսների պատրաստել: Մովսեսը չկարողացավ տեսնել նրանց տառապանքը և որոշեց մի բանով օգնել նրանց:

Վե՛ր կաց,
քանի դեռ քեզ
մեռնելու չափ
չի ծեծել:

Վե՛ր կաց,
դո՛ւ, կեղտո՛տ
խոզ:

Էբե՛ր, վե՛ր կաց:

Ելից 2.10-11

Մի օր Մովսեսը
տեսավ, թե ինչպես
է եգիպտացին
դաժանաբար ծեծում
իր ժողովրդից մեկին:

Փրկության
ժամն եկել է: Այս
ամենը պետք է
վերջանա:

ԴՐ՝ԱՓ

Այլևս
երբե՛ք:

Մովսեսը սպանեց
եգիպտացուն և թաղեց,
բայց ինչ-որ մեկը տեսավ
և պատմեց փարավոնին:

Կանգնի՛ր, դու
պետք է դատվես
մարդասպանության
համար:

Աստված
իմ, այս ի՞նչ
արեցի ես:

Սա
Մովսեսն է:

Մոտավորապես մ.թ.ա. 1491

Մովսեսը լքեց Եգիպտոսը և գնաց
անապատ: Նա միայնակ էր,
չունեի ընտանիք և ընկերներ:

Ելից 2.11-15

Մովսեսը շատ
օրեր քայլեց:
Երբ հոգնեց և
չէր կարողանում
առաջ
շարժվել, եկավ
հովիճների
վրանների մոտ:

Այնտեղ
մարդ կա:

Նա
համարյա մեռած
է: Ջո՛ր բերեք:

Նա
եգիպտացի է:

Մովսեսը նոր կյանք սկսեց
մադիանացիների մեջ: Նա սովորեց
անապատի կյանքը, ամուսնացավ և
դարձավ հովիվ: Եգիպտոսը դարձավ
հիշողություն: Մովսեսը հույսը կորցրեց,
որ երբևէ նորից կտեսնի իր ժողովրդին:

Սա շատ տարօրինակ է:
Ինչպե՞ս կարող է թուփը այրվել
և չվերջանալ: Այն շարունակ
այրվում և այրվում է:

**Մովսէ՛ս, հանի՛ր
կոշիկներդ, որովհետև դու
սուրբ երկրի վրա ես կանգնած:
Ես քո հայրերի՝ Աբրահամի,
Իսահակի և Հակոբի
Աստվածն եմ:**

Ես տեսա և լսեցի
իմ ժողովրդի տանջանքն
ու աղաղակը Եգիպտոսում:
Ժամանակն է փրկել նրանց իրենց
նեղություններից և տանել այն երկիրը,
որ խոստացել էմ իրենց հայրերին:

Ես կուղարկեմ քեզ
փարավոնի մոտ, և դու կազատես
իմ ժողովրդին իրենց կապանքներից: Դու
կասես նրան, որ ազատի իմ ժողովրդին,
և նա կմերժի: Հետո ես Եգիպտոսին ցույց
կտամ իմ զորությունը: Դրանից հետո նա
թույլ կտա դուրս գալ:

Ելից 2.16-3.10

Բայց
նրանք չեն
հավատա, որ դու
ես ինձ ուղարկել:
Նրանք ուղղակի
կծիծաղեն:

Գավազանը
զցի՛ր գետնին:

Ի՞նչ,
գավազա՞նս:

Այն
թունավոր օձ
դարձավ:

Պոչից բռնի՛ր
օձին:

Այն
կրկին
գավազան
դարձավ:

Գնա՛ Եգիպտոս, ես
կտվորեցնեմ քեզ ինչ խոսել
և ցույց կտամ, թե ինչ անել:
Քո եղբայր Ահարոնը քո
օգնականը կլինի:

Եփեսոս 4.1-4, 12-16

Մ.թ.ա. 1445

Արդեն քառասուն
տարի է անցել: Բոլորը,
ովքեր գիտեին իմ
անցյալը, արդեն մահացել
են: Ոչ ոք չի ճանաչի ինձ:

Մինչև
փարավոնը
Աստծո
ժողովրդին թույլ
տա գնալ:

Դու վերադառնում ես
Եգիպտոս: Իսկ այն մարդիկ,
որ ուզում էին սպանել քեզ, չե՞ս
մտածում դրա մասին:

Ինչքա՞ն
ժամանակով
ես գնում:

Կանչե՛ք
բոլոր ավագներին:
Փրկության ժամս եկել է:

Ովքե՞ր են
սրանք:

Սա Ղևտացի
Ահարոնն է: Մյուսը նման է
մեզ, բայց ստրուկ չէ:

Մոտ եկե՛ք,
Իսրայելի բոլոր
ավագներ:

Մովսեսը
ծնվել է ութսուն
տարի առաջ մեծ
սպանդի ժամանակ,
երբ փարավոնը
սկսեց սպանել բոլոր
տղա երեխաներին:
Նրա մայրը նրան
դրեց զամբյուղի մեջ և
թաքցրեց գետում: Աստծո
նախախնամությունը՝
փարավոնի աղջիկը
գտավ Մովսեսին և
մեծացրեց որպես
եգիպտացի:

Քառասուն տարի առաջ Մովսեսը որոշեց, որ ավելի լավ է տանջվի իր ժողովրդի հետ, քան կառավարի որպես եգիպտացի: Նա փորձեց մեզ փրկել իր ուժերով, բայց ձախողվեց: Անցած քառասուն տարիները Մովսեսն ապրեց մեր հայրերին խոստացված երկրի անապատում: Վերջերս Աստված խոսեց նրա հետ և ցույց տվեց, թե ինչպես պետք է մեզ ազատի փարավոնից: Հիմա, Մովսեսը ձեզ ցույց կտա այն նշանները, որ պետք է անի փարավոնին համոզելու համար, որ արձակի մեզ:

Աբրահամի
Աստված խոսեց ինձ
հետ այրվող թփի միջից
և ինձ ուղարկեց, որ ձեզ
առաջնորդեմ մեր հայրերի
երկիրը: Սա է նշանը:

Այո՛: Նրա
գավազանը օձ
դարձավ:

Մի՛
վախեցեք:

Նայե՛ք
տրան:

Աստված
մեզ
ազատագրող
է ուղարկել

Այո, հիմա
կտեսնի
փարավոնը:

Սա հրաշք է:

Հիմա մենք
գնում ենք
փարավոնի
մոտ:

Աբրահամի
Աստված:

Ելից 4.17, 30

Ոչինչ չի
փոխվել այստեղ
քառասուն տարի առաջ
իմ հեռանալուց հետո:
Հիշի՛ր, պետք է ասես
այն, ինչ կասեմ քեզ:

Իսրայելի
Աստված խոսեց Մովսեսի
հետ: Նա ասաց, որ դու պետք
է թույլ տաս, որ ժողովուրդը
գնա անապատ երեք օրով՝
Աստծուն երկրպագելու և զոհ
մատուցելու համար:

**Քա՛հ, Իսրայելի Աստվա՞ծ: Քա՛հ,
քա՛հ, քա՛հ:** Ես չգիտեմ ձեր Աստծուն:
Ո՞վ է այդ Աստված, որին պետք է
հնազանդվեն: Դա ծիծաղելի է: Ես թույլ
չեմ տա իմ ստրուկներին երեք օրով
անապատ գնալ:

Ես լսել եմ, որ դու խռովեցնում
ես իմ ժողովրդին՝ ստիպելով
դադարեցնել աշխատանքը: Եվ հիմա
նրանք ցանկանում են երեք օրով գնալ և
երկրպագել Աստծուն, որին ես չգիտեմ:
Ես այնպես կանեմ, որ նրանք ավելի
չատ ծանրաբեռնվեն աշխատանքով:

Այսուհետ, նրանք պետք է
իրենց համար ծղոտներ գտնեն,
որ կարողանան աղյուսներ
պատրաստել:

Կարո՞ղ ես
պատկերացնել
Նրանց
հանդգնությունը:

Ջվարճալի
է: Նրանք այնպես
ներխուժեցին այստեղ,
կարծես Աստծո ձայնը
լինեին:

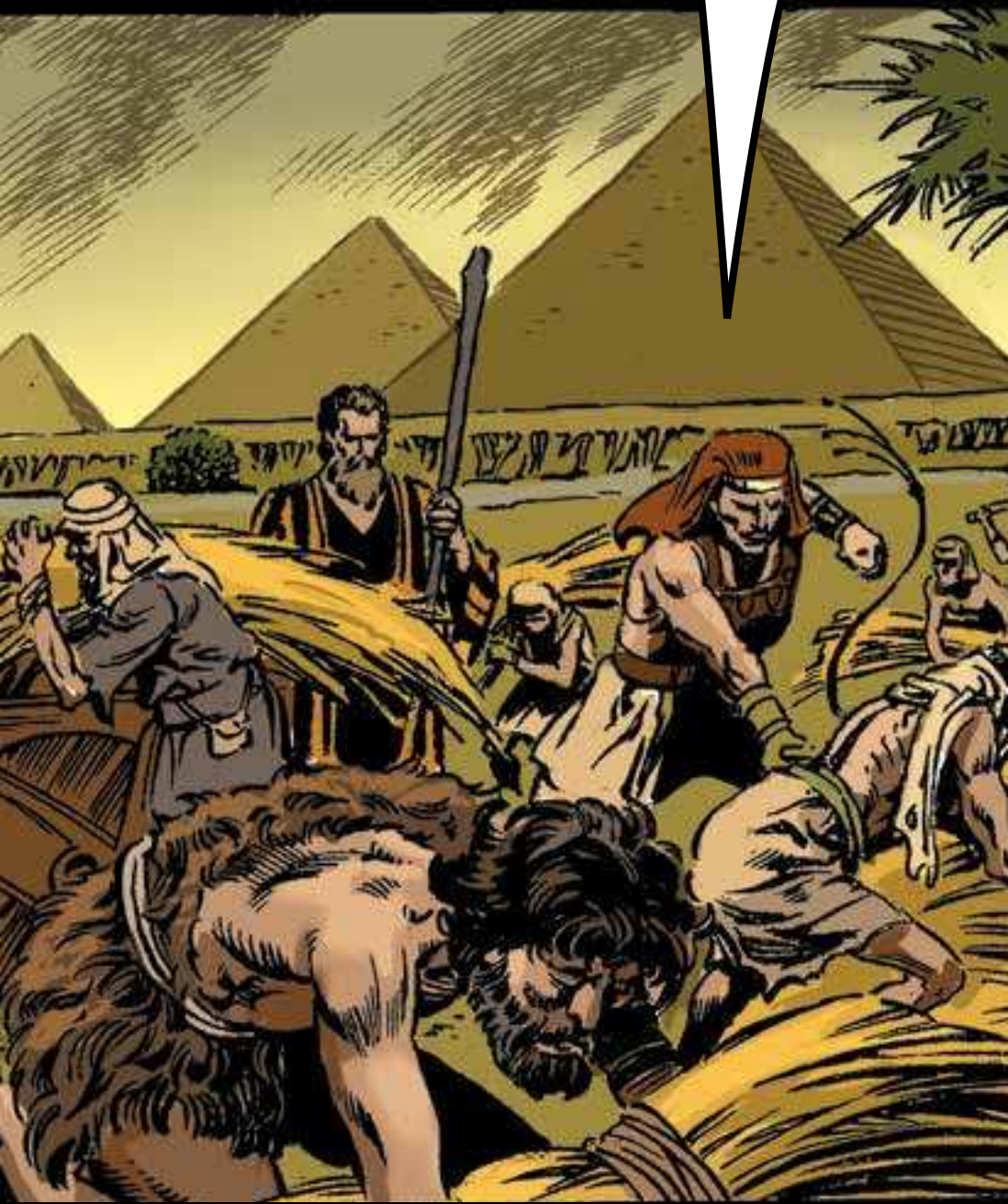
Դու մեզ ասում ես, որ
այն, ինչ հաջողվեց անել դա մեր
աշխատանքը կրկնապատկե՞լն էր: Սա
ինչ ազատագրում է: Եվ դու կարծում
ես, որ Աստված է քեզ ուղարկել:

Ո՞ւմ
տեղն է
իրեն դրել:

Չեմ
հավատում,
որ նրա
ծուղակն
ընկանք:

Խելագարի
մեկը:

Ուրե՛մ, դուք անելիքներ չունեք:
Ուզում եք գնալ և երկրպագել ձեր
Աստծուն: Մենք կտղտրեցնենք ձեզ
անգործ չմսալ:

A man with a long grey beard and a yellow sash over a brown tunic is shown from the chest up. He is holding a wooden staff or staff with both hands. The background is a simple yellow and brown gradient.

Եհովա՛, այն
պահից սկսած,
ինչ եկել են քո
անունով խոսելու,
ամեն ինչ դեպի
վատն է գնում:
Ինչո՞ւ ինձ այստեղ
ուղարկեցիր:

Ես
են Եհովան,
քո հայրերի
Աստվածը: Եվ
ես տեսել եմ իմ
հարայել ժողովրդի
տառապանքը և
լսել եմ նրանց
աղաղակը:

Ժամանակն է իրականացնել
Աբրահամին տված իմ խոստումը
և տանել այս ժողովրդին Քանանի
երկիր: Դու նրանց կառաջնորդես,
Մովսէ՛ս:

Բայց ես չեմ
կարողանում վարժ
խոսել: Փարավունը
չի լսի ինձ:

**Ահարոնը կխոսի
քո փոխարեն, դու միայն
ինձ լսիր և նրան ասա, թե ինչ
պետք է խոսի: Սկզբում փարավունը
չի լսի ձեզ, բայց ես նրան այնպիսի
նշաններ ցույց կտամ, մինչև
եզիպտացիները ճանաչեն, որ ես
եմ ճշմարիտ Աստվածը:**

Քա՛հ, քա՛հ,
ինչո՞ւ եք նորից
հետ եկել:

Եհովան ասում
է. « Թո՛ւյլ տուր իմ
ժողովրդին գնալ »:

Սա է նշանը, որ
Եհովան խոսել է:

**Քա՛հ,
քա՛հ, քա՛հ,**
դա ընդամենը
կախարդական
հնարք է: Դա ինձ
չի վախեցնում:
Կանչե՛ք մեր
կախարդներին:

Նա դա շատ
սահուն արեց: Այն
իրական է թվում,
այնպես չէ՞:

Որտեղի՞ց է նա
սովորել հրաշքեր
անել:

Եւհգ 5.10-23, 7.7-11

Արագացրե՛ք, եկե՛ք,
որ կատարեք այն հնարքը, որ
գավազանը օձ է դառնում:

Օձերի Աստված
Նեսերտը ուղարկել
է մեզ ասելու, որ շատ
աղյուսներ պատրաստեք:
Քա՛հ, քա՛հ. քա՛հ:

Մովսէ՛ս, հիմա
ի՞նչ ենք անելու: Մենք
կարծես **հիմարներ**
լինենք:

Ելից 7.11-12

A comic panel showing a crowd of people's feet and lower legs in various styles of sandals and robes. In the foreground, several snakes are coiled on the ground, some with their heads raised and tongues flicking out. A speech bubble is positioned in the upper center of the panel.

Նայէ՛ք,
նրա օձը ուզում
է պայքարել մեր
օձերի հետ:

Նրա
օձը ուտում
է մեր
օձերից
մեկին:

Նա
անբողջությամբ
կուլ տվեց մեր
օձին:

Մի՛ ասա, որ այն
պատրաստվում է կուլ
տալ մեկ ուրիշ օձի: Օձերի
աստված Նեսերտը
կբարկանա:

Ինչպե՞ս է
սա հնարավոր:

**Չեմ
հավատում:**
Նրա օձը կույ
տվեց մեր բոլոր
օձերին:

Եհովան
արարչագործության
Աստվածն է: Նա ասում
է. « Թո՛ւյլ տուր իմ
ժողովրդին գնալ»:

Ելից 7.12

Ես չգիտեմ
ինչպես դա արեցիք,
բայց չեմ պատրաստվում
վարձատրել ձեզ
միլիոնավոր ստրուկներով:
Հեռացե՛ք այստեղից:

Ելից 7.13

Ինչո՞ւ
Եհովան մեզ
այնպիսի նշան
տվեց, որ փարավոնի
կախարդներն էլ
կարողացան անել:
Մենք կարծես հիմար
լինեինք:

Ես չգիտեմ,
բայց Աստված ասել էր, որ
խստացնելու է փարավոնի սիրտը:
Եվ եղավ այն, ինչ նա ասել էր:
Նկատեցի՞ր ինչքան բարկացավ,
երբ իմ գավազանը կերավ իր
օձերին:

Ես մի տեղ
պետք է գտնեմ, որ
խոսեմ Եհովայի հետ:
Զգիտեմ հետո ինչ
պետք է անեմ:

Աստված կրկին
հանդիպեց Մովսեսի
հետ և ասաց
ինչ անել հետո:
Եգիպտացիները
ծաղրեցին
Մովսեսին, իր
ժողովուրդը մերժեց
իրեն, որովհետև
փարավոնը ավելի
ծանրացրեց
աշխատանքը, բայց
Մովսեսը հավատաց
և հնազանդվեց
Աստծուն, նույնիսկ,
երբ ոչինչ չէր
հասկանում:

Եհովան
ասում է. «
Որովհետև դու
թույլ չտվեցիր իմ
ժողովրդին գնալ, և
որպեսզի իմանաս,
որ ես եմ ճշմարիտ
Աստվածը, Եգիպտոսի
բոլոր ջրերը արյուն
կդառնան:

Սա
արդեն
տպավորիչ է:
Ինչպե՞ս նա
դա արեց:

Գնա՛, կանչի՛ր իմ
կախարդներին:
Նեղոսի աստվածը
կկանգնեցի սա:

Տեսնո՞ւմ ես,
իմ կախարդները
կարող են նույնն անել:
Ես չեմ համոզվի ձեր
**կախարդական
հնարքներով:**

Ես
երբեք իմ կյանքում
նման բան չէի տեսել:
Նույնիսկ աղբյուրներն ու
փոքր լճակներն են արյուն
դարձել: Ի՞նչ ասաց նա,
ի՞նչ էր նրա Աստծո
անունը:

Նրանք
երբեք չեն ասել: Ի՞նչ
տարբերություն: Մենք
հազարավոր աստվածներ
ունենք: Նեղոս գետի
աստվածը բարկացած
կլինի:

Մե՞կ
Աստված: Շատ
ծիծաղելի է:

Այդ Մովսեսն
ասում է, որ իր
Աստված միակ
Աստվածն է:

Ջրերը արյուն դառնալուց յոթ
օր անց Մովսեսը կրկին Աստծո
դատաստանը բերեց Եգիպտոսի վրա:

Թո՛ղ ջրերում շատ
գորտեր առաջանան:

Հոտած արյան
ջրերուն հանկարծակի
միլիոնավոր գորտեր
առաջացան:

Ելից 7.21-25,8.6

Տունս
լքված է
գորտերով:

Ողջ Եգիպտոսը
լցված է գորտերով:
**Աստվածները
բարկացել են:**

Որտե՞ղ են մեր
քահանաները:
Չե՞ն կարող մի
բան անել:

A dramatic illustration of a woman in a blue dress and headscarf, screaming in terror. She is surrounded by several green frogs, some of which are on her dress and others are in the background. The scene is set in a room with a window and curtains. The overall tone is one of horror or suspense.

... نرنی

Ինչո՞ւ են
նրանք ավելի **շատ**
գորտեր ստեղծում:
Չէ՞ որ Մովսեսն արդեն
բավականին շատ է տվել
մեզ: Հիմա էլ փարավոնը
կավելացնի:

Փարավո՛ն,
տե՛ս,
կախարդներն էլ
են կարողանում
գորտ ստեղծել:

Ինչո՞ւ նրանց թույլ չես
տալիս գնան անապատ,
ինչպես որ խնդրում են:
Մենք այլևս չենք կարող
դիմանալ սրան:

Կանչի՞ր
Մովսեսին,
ասա՛, որ
ուզում եմ
խոսել:

Այո՛,
Տե՛ր, ինչպես
կասես:

Խնդրիր Եհովային, որ
հեռացնի գորտերին: Եթե
նա անի դա, ես թույլ կտամ
քո ժողովրդին գնալ և զոհ
մատուցել:

Դու ինձ ասա
երբ կուզես, որ
գորտերը վերանան, և
այդպես կլինի:

Վաղն
առավոտյան:

Քո ասածի պես
կլինի, որ բոլորը իմանան,
որ բացի Եհովայից ուրիշ
Աստված չկա:

Երբ փարավոնը տեսավ, որ գորտերը վերացան իր նշանակած ժամին, խստացրեց սիրտը և թույլ չտվեց եբրայեցիներին գնալ:

Ի՞նչ Աստված է այս Եհովան, որ մեր երկիրը գորտերով լցրեց:

Ինչո՞ւ ես կարծում, որ Աստված է սա արել, հնարավոր է բնական երևույթ լինի:

Ուրե՛մս, ինչպե՛ս Մովսեսը
գիտեր և կանխատեսեց, որ դա պետք
է տեղի ունենա: Եվ ինչպե՛ս գիտեր ճիշտ
ժամը, երբ պետք է դրանք վերանային:

Ձայնդ
կտրի՛ր և հավաքի՛ր, այլապես
մենք երբեք չենք ավարտի:

Եվ Եհովան ասաց Մովսեսին.
« Ասա՛ Ահարոնին. մեկնի՛ր
ձեռքդ և հարվածիր երկրի
հողին, որ Եգիպտոսի ամբողջ
երկրում մտեղ լինի»:

Եվ Եգիպտոսի
անբողջ փոշին
մտերի վերածվեց:

... Ե՛րբ

Ինչպե՞ս չես կարող մտել ստեղծել: **Մարդիկ կմտածեն, որ նրա Աստված ավելի գորավոր է, քան մերը:** Դու միայն կախարդական հնարքներ կարող ես անել:

Բայց, տե՛ր իմ, վստահ սա Աստծո ձեռքի գործն է: Ոչ մի մարդ չի կարող անել այն ամենը, ինչ այն երկուսը արեցին: Մենք անգոր ենք:

Բնական բացատրությունն պետք է լինի,
բայց մենք սա այլևս չենք կարող հանդուրժել:
Լուր ուղարկիր Մովսեսին: Նրան ասա, որ, եթե
իր Աստված հեռացնի մժեղներին, ես թույլ կտամ
եբրայեցիներին գնալ և ծառայել իրենց Աստծուն:

Ելից 8.13-19

Մժեղները հեռացան,
բայց ես չեմ կարող
թույլ տալ, որ
ստրուկները հեռանան:
Սրանից հետո էլ ի՞նչ
կարող է նրա Աստված
անել:

Աստված խոսեց
Մովսեսի հետ: Աստված
ասում է. « Ես շնաճանճ
կուղարկեմ Եգիպտոսի
վրա: Ձեր տները լցված
կլինեն դրանցով: Բայց
այս անգամ, ես

տարբերություն
կդնեմ
եգիպտացիների և
եբրայեցիների միջև:

Հայրի՛կ,
ինչո՞ւ մեր
քահանաները
չեն կանգնեցնում
այս մարդուն:
Ո՞ր է նրանց
գորությունը:

Ես կրոնի մասին
ոչինչ չգիտեմ:
Ես իմ գործով եմ
զբաղված:

Ճիշտ այնպես է,
ինչպես նա ասել էր:
**Եբրայեցիների մեջ
շնաճանճ չկա:** Սա պետք
է, որ նրանց Աստծո ձեռքի
գործը լինի:

Գնա՛,
գտի՛ր
Մովսեսին:

Ուրե՛մս, գնացե՛ք և
պատարագ մատուցեք ձեր
Աստծուն, բայց Եգիպտոսից
դուրս մի՛ եկեք:

Մենք,
առնվազն երեք
օրվա ճանապարհ
պետք է գնանք:

Ես ասացի,
որ կարող եք գնալ,
բայց հեռու գնալ չեք
կարող: Հիմա, խնդրեք ձեր
Աստծուն, որ հեռացնի
գարշահոտ ճանձերին:

Ոչ մի
կենդանի շնաճանճ
չմսաց անբողջ
Եգիպտոսում: Սա
հրաշք է:

Ձայնդ կտրի՛ր,
այնպես ես խոսում
կարծես սկսում
ես հավատալ
չատախոսին:

Փարավոնը կրկին
խստացրեց սիրտը և թույլ
չտվեց ժողովրդին գնալ:

Աստված մեկ այլ
ժանտախտ ուղարկեց
Եգիպտոսի վրա:
Նրանց բոլոր կովերը,
ոչխարները, եզները,
ձիերը և ուղտերը
խոցերով պատվեցին
և սատկեցին: Բայց
եբրայեցիների
կենդանիները
չհիվանդացան:

Մեր բոլոր
կենդանիները
սատկեցին, իսկ ձերը՝
առողջ են: Ինչպե՞ս
սա կբացատրեք:

Մովսեսն ասում է.
«Սա մեր հայրերի
Աստվածն է, եկել է մեզ
ազատի ձեր դաժան
ստրկությունից, բայց ես
սովորական մարդ եմ,
ես նման բաներից չեմ
հասկանում»:

Մեր
քահանաները զոհեր
են մատուցում մեր
աստվածներին: Մեր սուրբ
ցույր կբարկանա և վերջ
կդնի այս ամենին:

Ո՞ր են
եգիպտացիների
աստվածները:
Նրանք զորություն
չունե՞ն:

Ասա՛ փարավոնին,
որ մեր բոլոր սուրբ
կովերը սատկել են: Մարդիկ
կկատաղեն, երբ հասկանան,
որ մեր աստվածները չեն
կարողացել նրանց պաշտպանել
եբրայեցիների անտեսանելի
Աստծուց:

Բայց
փարավոնը
խստացրեց
իր սիրտը:

Ելից 9.6-7

Աստված կրկին
խոսեց Մովսեսի հետ
և պատվիրեց մոխիր
ցանել երկրի վրա,
և եգիպտացիները
կծածկվեն ուռուցքներով:

Աստված ասում է.
«Քանի որ դու թույլ չես տալիս
իմ ժողովրդին գնալ, ես էլ այնպես
կանենմ, որ քո երկրի բոլոր մարդիկ
և կենդանիները ծածկվեն
ուռուցքներով»:

Օ՛, ո՛չ,
միայն ոչ
նորից:

Կանչե՛ք կախարդներին:
Թո՛ղ իրենց ամբողջ ուժերը
հավաքեն: Ջոհաբերություն անեն
աստվածներին: **Վերջ դնեն այս
ամենին:**

Դուք
ասացիք
ամենակարող:

Դու
նո՞ւյնպես:
Մի՞թե անգոր
ես Մովսեսի
Աստծո ղեմ:

Կորեք աչքիցս: Դո՛ւք, **անգոր
հիմարների հավաքածու:** Ձեր ձեռքի
գործերով հիմարեցնում եք մարդկանց,
բայց ես գիտեմ, որ դուք խաբեբա եք: Ո՞ւր են
ձեր աստվածները:

Վե՛ր կաց կանուխ և գնա փարավոնի
մոտ և ասա՛. «Եբրայեցիների Աստվածն
այսպես է ասում. թո՛ւյլ տուր իմ
ժողովրդին գնալ: Քանի որ հաջորդ
արհավիրքը ավելի վատն է լինելու:
Այն կսպանի շատ մարդկանց: Սրանով
դու կիմանաս, որ ինձանից բացի ուրիշ
Աստված չկա: Դու ինձ չես ճանաչում,
բայց ես եմ քեզ փարավոն դարձրել:

Տեսնում ես, ես
գիտեի, որ դու
խստացնելու ես
քո սիրտը և թույլ
չես տալու իմ
ժողովրդին դուրս
գալ»:

«Քո համառությունն ինձ
հնարավորություն է տալիս դրսևորել
զորությունս և դատաստան բերել
Եգիպտոսի վրա իմ ժողովրդի հանդեպ
ունեցած վատ վերաբերմունքի համար:
Դու գերադասում ես քո սեփական
շահերը և հակառակվում ես իմ կամքը
կատարելուն,

ուստի վաղն այս
նույն ժամին ես
սառցե և կրակե
անձրև կուղարկեմ,
ինչպիսին երկիրը
մինչ այժմ չի
տեսել»:

«Ես սա ասում եմ քեզ,
որ զգուշացնես բոլորին, որ
դրսում չձսան ո՛չ իրենք, ո՛չ
իրենց կենդանիները, քանի որ
ով դրսում լինի, կմեռնի»:

Եւհո 9.8-19

Թո՛ղ
Եհովայի
ասածի պես
լինի:

Ասա՛խ

Ինչպե՞ս
կարող է նման
բան պատահել.
Կրակը և սառույցը
միախառնված:

Ջորավոր
Աստված, Սե՛թ,
փրկի՛ր մեզ:

Նրանք, ովքեր ականջ
չդրեցին զգուշացմանը և
ճաացին դրսում, մահացան:

Հայրի՛կ, ինչպե՞ս է
Մովսեսն անում սա:
Մի՞թե նրա Աստված
ավելի զորավոր է
քան Սեթը՝ քառսի
և փոթորկի
տիրակալը:

Նա
անդում է,
որ միայն
մեկ Աստված
կա, և այս
եբրայեցիները
Նրա
զավակներն
են:

Բայց ոչ ոք երբեք
չի տեսել նրա Աստծուն,
ոչ էլ եբրայեցիները: Նրա
Աստված, որ հոգի է, ինչպես
նա է ասում, փորձում է
համոզել փարավոնին, որ թույլ
տա նրանց գնալ անապատ և
երկրպագել:

Ջորավոր

Սեթ, քառսի և փոթորկի
տիրակալ, աղաչում ենք քեզ
վերջ դիր այս սարսափելի
փոթորիկներին: Միանշանակ
դու ավելի զորավոր ես, քան
Մովսեսի անտեսանելի
Աստված:

Ելից 9.23-26

Այն մեզ չի
մոտենում, այլ միայն
եզիպտացիներին:

Հայրի՛կ
ես վախենում եմ,
արդյո՞ք սառույցն ու
կրակը չի թափվի
մեզ վրա:

Ո՛չ, որդի՛ս:
Եհովան պատժում է
եգիպտացիներին իրեն
չհնազանդվելու համար:
Նա ցույց է տալիս,
որ նրանց փոթորկի
աստված Սեթը **անգոր**
է օգնելու նրանց:

Սա սարսափելի է:

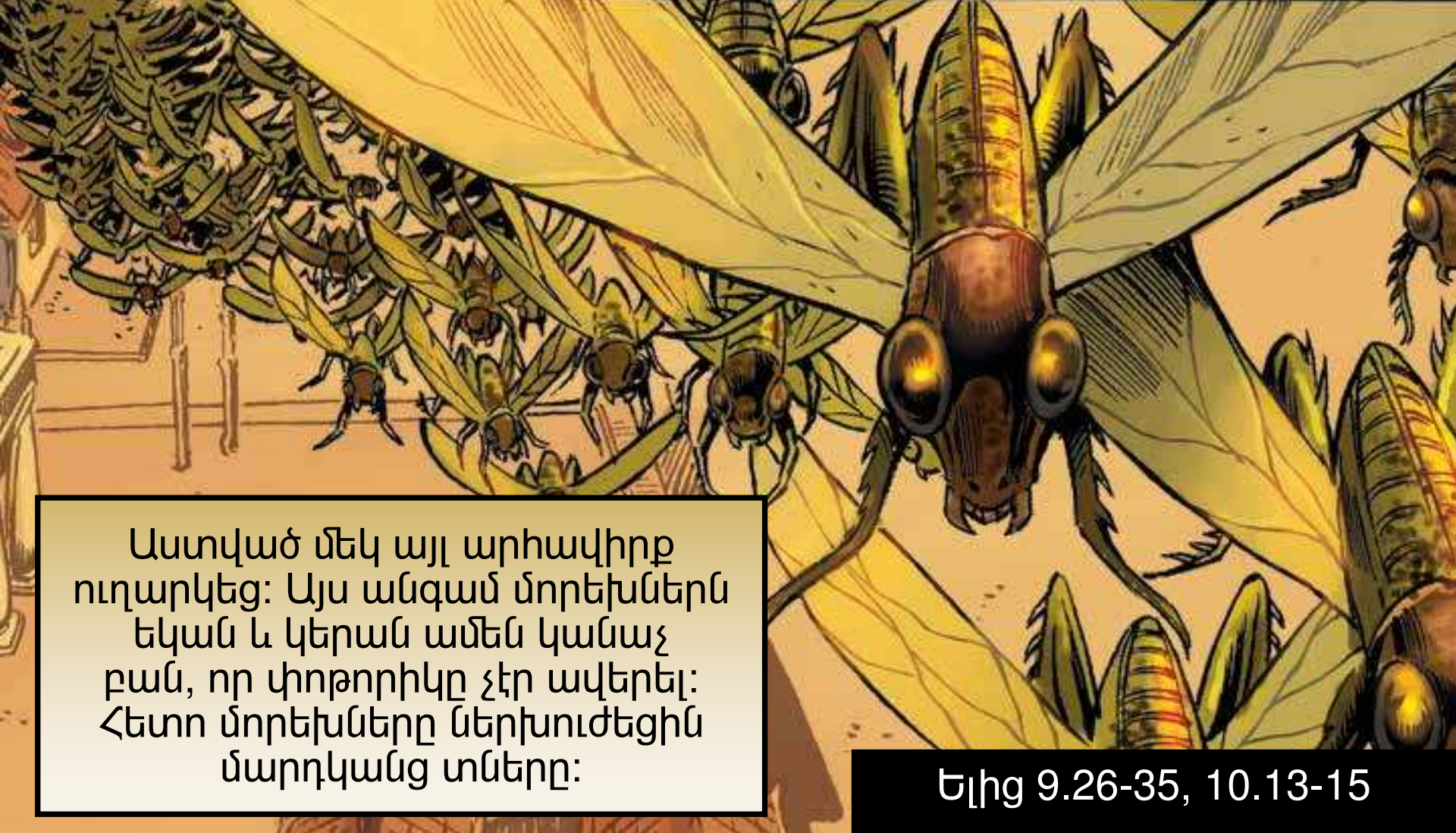
Ես մեղանջել եմ Եհովայի դեմ:
Եբրայեցիների Աստված **արդար** է, իսկ ես
և իմ ժողովուրդը **մեղավոր** ենք: Խնդրիր
Եհովային կանգնեցնել սառցե և կրակե
անձրևը, և ես իսկույն թույլ կտամ քո
ժողովրդին գնալ:

Երբ դուրս գամ քաղաքից
և պարզեն ձեռքերս դեպի երկինք,
արհավիրքը կդադարի: Սրանով դու
կհնանաս, որ Եհովան է **երկրի Տերը**,
բայց դու քո խոսքը չես պահի: Դու դեռ
չես վախենում Աստծուց:

Երբ փարավունը տեսավ,
որ փոթորիկն անցավ,
նորից իր սիրտը
խստացրեց: Նա թույլ
չտվեց ժողովրդին գնալ:

Աստված մեկ այլ արհավիրք ուղարկեց: Այս անգամ մորեխներն էկան և կերան ամեն կանաչ բան, որ փոթորիկը չէր ավերել: Հետո մորեխները ներխուժեցին մարդկանց տները:

Ելից 9.26-35, 10.13-15

Մայրի՛կ,
մայրի՛կ

Ասսս՛յ

Ասս՛,
ԱՍՍԿԻ՛ր

Գե՛ր,
բուսականության
աստված, մի՞թե դու չես
տեսնում, թե եբրայեցիների
Աստված ինչ է անում մեր
բերքի հետ:

Օսիրի՛ս,
ցո՛ւյց տուր քո
զորությունն
այսօր:

Փարավոնը կանչեց
Մովսեսին և
խոստացավ թողնել
ժողովրդին, բայց,
երբ մորեխներն
անհետացան, նա
նորից խստացրեց իր
սիրտը և հրաժարվեց
ազատ արձակել
իր ստրուկներին:

Հետո Աստված շոշափելի խավարով
ծածկեց Եգիպտոսը: Երեք օր ավելի
մութ էր, քան ամպամած գիշերը, բայց
Եբրայեցիների տներում խավար չկար:

Ես կարող
էի քեզ **սպանել**
հենց սկզբից,
բայց դա
կապացուցեր, որ
մեր աստվածներն
անգոր են քո
Աստծո առաջ:

Կորի՛ր աչքիցս:
Չեմ ուզում այլևս երեսդ
տեսնել, հակառակ
դեպքում դու կմեռնես:

Դու այս անգամ ճիշտ
ասեցիր: Մենք էլ երբեք
չենք հանդիպի:

Ռա՛, արևի
հզոր աստված, լսի՛ր
մեզ: Երեք օր է ինչ թաքցրել
ես քեզ: Մի՞թե չես կարող
հաղթել երապեցիների
Աստծուն:

Ահա՛: Մի վերջին արհավիրք և փարավունը
կցանկանա, որ մենք լքենք Եգիպտոսը: Այսօր
կեսգիշերին Աստված կանցնի Եգիպտոսի
տարածքով: Ամեն ընտանիքում նորածին տղա
երեխաները կմեռնեն: Աստված կպատժի մեղքը
այս գիշեր:

Իսկ
ի՞նչ կլինի մեր
նորածինների
հետ: Նրանք է՞լ
կմեռնեն:

Աստված
փրկություն է շնորհել
բոլոր նրանց, ովքեր հավատում
են, նույնիսկ եգիպտացիներին:
Հիմա գնացե՛ք և վերցրե՛ք արու
գառ կամ այծ, մորթե՛ք այս գիշեր
և արյունը քսեք ձեր դռների
երկու կողմերին և վերևի
հատվածին:

Եհովան ասում է. «Այս գիշեր կանցնեն
երկրով մեկ և կզարկեն բոլոր նորածին
տղաներին և, երբ տեսնեն ձեր դռների
վրայի արյունը, կանցնեն այդ տան կողքով
և ոչ ոք չի մեռնի»: Մնացե՛ք ձեր տներում
այսօր և կերե՛ք մորթված գառնուկը:

Վաղը գնացեք ձեր
Եգիպտացի տերերի մոտ,
վերցրեք նրանց թանկարժեք
զարդերը, ոսկին և արծաթը:
Աստված հավել է նրանց
սրտերին: Նրանք ձրի և լիքը
կտան ձեզ:

Հավաքեք ձեր
բոլոր իրերը և պատրաստվեք
վաղն առավոտյան դուրս գալուն: Դուք
այլևս հետ չեք գա այստեղ: Մեկընդմիշտ
հրաժեշտ տվեք Եգիպտոսին: Սա կլինի
նոր ժամանակի սկիզբ ձեր համար, ձեր
առաջին օրը:

Հայրի՛կ,
սա մեր ունեցած
միակ գառնուկն է,
չէի՞նք կարող կարմիր
ներկ կամ ուրիշ բան
օգտագործել:

Որդի՛ս, Աստված
պատվիրել է գառնուկ
մորթել և դրա արյունը
քսել դրանդիներին: Մենք
պետք է անենք այնպես,
ինչպես Աստված ասել է:
Դու տեսար, թե ինչպես նա
պատժեց նրանց, ովքեր
չհնազանդվեցին: Այս
գառնուկը քեզ կփրկի
մահից:

A comic book panel featuring a woman with dark, curly hair wearing a light-colored headscarf and a brown, textured tunic. She is looking down with a concerned expression at a small, light-colored animal she is holding in her hands. The animal has a long, pointed snout and appears to be a rodent or a small mammal. The background is a solid orange color. Two speech bubbles are present: one on the left containing text in Armenian, and one on the right containing more text in Armenian. The style is a classic comic book illustration with bold black lines and flat colors.

Ուրե՛մս, նա
ի՛նձ համա՞ր
մորթվեց:

Ի՛նձ համար
նույնպես,
քանի որ ես էլ
առաջնեկ եմ:

Եհովան ասաց.
«Երբ տեսնեն արյունը
դռների վրա, կիմանան,
որ դուք ինձ հավատում
եք և չեն սպանի ոչ
մեկին այդ տան մեջ»:

Մայրի՛կ,
ինչո՞ւ է Աստված
մեր դուռն արյունով
ներկում:

Ելից 12.26-28, 35-36

Ինչո՞ւ
դուք չեք
մորթել
գառնուկին և
արյունը քսել
դռանը:

Դուք հավատո՞ւմ
եք այդ **սնահավատությանը**:
Ինչպե՞ս կարող է մի փոքր
արյունը խափանել մահը: Իմ
որդին չի վախենում, այնպես
չէ՞ Ջոյկին:

Իհարկե ո՛չ: Կարծում եք
ես նրբի՞կ եմ: Կրոնը **թուլամորթների**
համար է: Բարի Աստված չի սպանի
մարդկանց, եթե դռներին արյուն չեն քսել:
Իսկ այն մարդիկ, ովքեր չե՞ն լսել:

Հայրի՛կ, ինչո՞ւ
է այս գիշերը
տարբերվում
մյուսներից:

Որովհետև այս երեկո
Աստված կգարկի բոլոր
նորածին տղաներին և նրանք
կմեռնեն, որովհետև չեն
հավատում նրան: Բայց, երբ
արյունը տեսնի, կանցնի
այդ տան կողքով:

Սա օրերի սկիզբն է մեզ համար:
Ամեն տարի այս օրը մենք պետք է տոնենք
զատիկը և հիշենք ինչպես Աստված
ազատեց մեզ փարավոնի ձեռքից:

Հայրի՛կ, լսիր
բղավոցները: Երևի
կործանիչն արդեն
այստեղ է:

Մի՛ վախեցեք:
Մենք հնազանդվել ենք
Աստծուն: Արյունը դռան
վրա է: Մենք ուտում ենք
գառնուկը:

**Տոսս սաշնճնԿ: Մի
բնս սո՛ւք: Կանճե՛ք
Մո՛վսեսսն:**

Վաճաճ

Որո՞հ է

**Ո՛՞՞,
Աստված, ո՛՞՞
իմ որդի:**

Ցավում եմ, բայց արդեն
շատ ուշ է: Ձեզ զգուշացվել էր, բայց
դուք մերժեցիք հավատալ: Կարծում եմ
շատերը մահացան այս գիշեր:

Հազարավորները
մահացան այդ գիշեր,
երբ կործանիչը անցավ
երկրի միջով, բայց նրանք,
ովքեր հավատացել և
արյունը քսել էին դռներին,
կենդանի մնացին:

Մեր
որդին
մահացավ:

Շտապի՛ր,
Մովսեսին այստեղ
բե՛ր:

Սա ի՞նչ է...

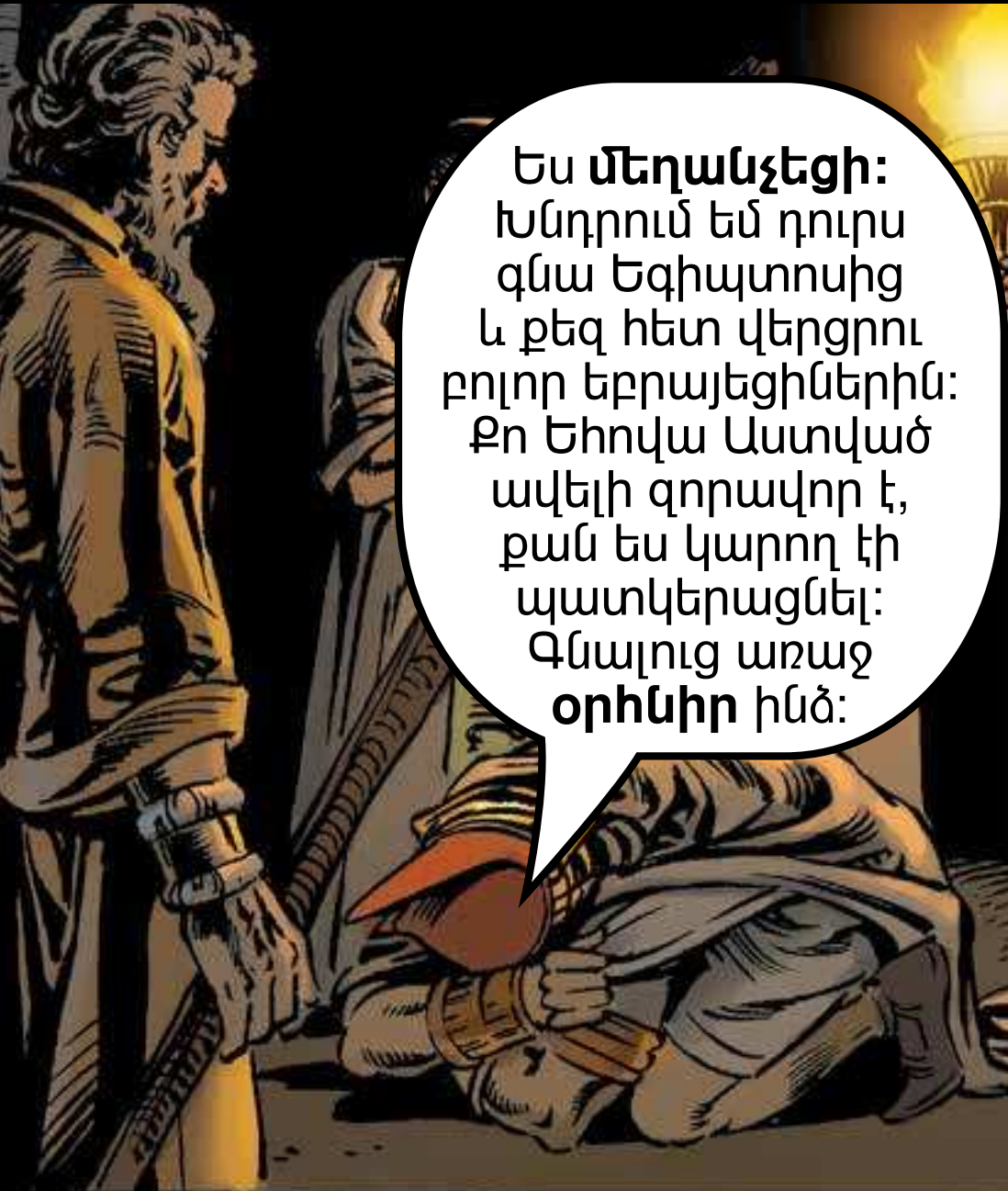
Նա իր
ընտանիքի
առաջնեկն էր:

Ելից 12.29-31

Փարավոնը
նորից կանչեց
Մովսեսին:

Բայց փարավունը չնայեց
Մովսեսի դեմքին:

Ես մեղանջեցի:
Խնդրում եմ դուրս
գնա Եգիպտոսից
և քեզ հետ վերցրու
բոլոր եբրայեցիներին:
Քո Եհովա Աստված
ավելի զորավոր է,
քան ես կարող էի
պատկերացնել:
Գնալուց առաջ
օրհնիր ինձ:

Ինչպես Աստված խոստացել էր իրենց հայրերին, չորս հարյուր տարի անց նրանք դուրս են գալիս Եգիպտոսից: Եգիպտացիք նրանց տվեցին թանկարժեք զարդեր, արծաթ, ոսկի, սնունդ, ամեն բան, ինչ կարող էին տանել: Դա ուրախալի իրադարձություն էր եբրայեցիների համար. նոր ազգի առաջին օրը:

600,000
տղամարդիկ
կանանց և
երեխաների
հետ դուրս եկան
Եգիպտոսից,
որ գնան
խոստացված
երկիր:

Աստված ցերեկները
առաջնորդում էր նրանց անախ
սյունով, որ ստվերի տակ
քայլեն, իսկ գիշերները՝ կրակի
բոցով, որ լուսավորվեն:

Ելից 12.31-38, 13.21-22

<https://goodandevilbook.com/>